

1) En undervisning, der tager direkte sigte på at afhjælpe det pågældende handicap, f. eks. læseundervisning for læseretarderede.

2) En undervisning, der er tilrettelagt under hensyntagen til deltagerens handicap.

Disse 2 former for undervisning vil blive tilrettelagt i henhold til §§ 50-52, da det er nødvendigt med disse særlige regler.

3) En undervisning, der foregår på almindelige hold inden for fritidsundervisningen for voksne, men hvor der tages særligt hensyn til enkelte deltageres eventuelle handicap.

Kun hvor særlige forhold taler for det, vil handicappede blive henvist til den under 2) nævnte undervisning, idet det almindelige må være, at de deltager i den under 3) nævnte undervisning.

Med hensyn til lettelser i transporten henvises til lovforslagets § 109, der indeholder hjemmel for særligt statstilskud til handicappedes deltagelse i fritidsvirksomhed for børn og unge og fritidsundervisning for voksne. Der er her i første række tænkt på tilskud til transportudgifter.

For så vidt angår lokalekravene, vil det være naturligt at forlange, at lokaler, der skal anvendes til den ovenfor under 1) og 2) omhandlede undervisning, er egnede til netop denne form for undervisning, det vil sige, at der er taget hensyn til de specielle lokaleforhold, der må kræves for at gennemføre en tilfredsstillende undervisning af den pågældende gruppe handicappede.

Ved undervisning af den under 3) omhandlede art vil der med hensyn til lokaler normalt ikke kunne tages særlige hensyn til de handicappede, der eventuelt måtte deltage i denne undervisning.

Det skal endelig nævnes, at der efter lovforslagets § 103 vil kunne blive tale om statstilskud til anskaffelse af særligt undervisningsmateriel, f. eks. til specialundervisning.

Spørgsmål 52:

Vil ministeren overveje en anden betegnelse for den i §§ 50-52 omhandlede undervisning end „specialundervisning“, som kan virke misvisende?

Svar:

Begrebet specialundervisning er, siden

det indførtes i 1960 som afløsning af begrebet særundervisning, blevet et fast udtryk for en række bestemt afgrænsede undervisningsformer. Udtrykket svarer endvidere til international pædagogisk sprogbrug „special education“ o. l. Det må derfor anses for mindre hensigtsmæssigt på dette felt at forsøge at indarbejde et nyt udtryk.

Spørgsmål 53:

Hvordan sikres koordinationen mellem specialundervisningskurser?

Svar:

Virksomheden inden for den enkelte kommune koordineres af fritidsnævnet, jfr. § 73, stk. 2. Inden for amtet foretages koordineringen af amtsnævnet for fritidsundervisning, jfr. § 75, stk. 1. Amtsnævnet har endvidere efter § 75, stk. 3, pligt til efter forhandling med kommunalbestyrelser og fritidsnævn at drage omsorg for, at der etableres specialundervisning i fornødent omfang. Amtsnævnet træffer desuden efter § 59, stk. 2, beslutning om godkendelse af specialundervisningskursus.

Det er rimeligt, at amtsnævnet søges tillagt en central placering med hensyn til disse kurser, idet denne form for undervisning efter sin natur i højere grad end mange andre af lovforslagets undervisningsformer kræver et samarbejde over kommunegrænserne.

Spørgsmål 54:

Hvilke former for handicappede kan der især tænkes at blive tale om at etablere undervisning for?

Svar:

I overensstemmelse med aftenskoleudvalgets indstilling har man i bemærkningerne til § 50 nævnt følgende grupper af handicappede: læseretarderede, bevægelsehæmmede, svagthørende, døve, svagtseende, blinde, talehæmmede, intelligensretarderede.

Af disse grupper vil de læseretarderede udgøre den talrigeste. Gruppen intelligensretarderede omfatter også de åndssvage. Man lægger i åndssvageforsorgen vægt på, at de åndssvage, i det omfang det er muligt, kan få lejlighed til at udnytte de tilbud, lovforslaget rummer.

For alle grupperne gælder, at der i prak-